

DECIZIA NR.352

Directia generala a finantelor publice , Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata de catre D.G.F.P. Brasov- Activitatea de Inspectie Fiscala, prin adresa,cu privire la contestatia depusa de SC X.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor stabilite de organele de inspectie fiscala in Decizia de impunere si Raportul de Inspectie Fiscala, prin care s-a stabilit suplimentar TVA si totodata s-a respins la rambursare TVA.

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art 207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in raport de comunicarea Deciziei de impunere conform mentiunii inscrise pe adresa de inaintare a actului administrativ fiscal, existenta in copie la dosar si de data inregistrarii contestatiei la Administratia Finantelor Publice, conform stampilei acestei institutii.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205, 207 si 209 din O.G. nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, D.G.F.P. este investita cu solutionarea contestatiei formulata de SC X .

I. SC X, formuleaza contestatie impotriva Deciziei de impunere si Raportul de inspectie fiscala si solicita anularea in parte a deciziei de impunere privitor la taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare, din urmatoarele motive:

SC X este sucursala fara personalitate juridica a unei societati italiene care are ca obiect de activitate productia si comercializarea de incaltaminte.

Pe langa activitatea operationala permanenta, societatea, a achizitionat masini de injectat talpa conform facturii, in baza careia a dedus TVA.

Organele de inspectie fiscala au respins la deductibilitate TVA pe motiv ca utilajele achizitionate nu au fost utilizate de catre societatea contestatoare, acestea fiind puse la dispozitia societatii -mama fara a avea in vedere faptul ca s-au realizat venituri supuse TVA din exploatarea utilajelor si ca bunurile au fost transmise mai departe cu titlu de aport la capitalul social catre o persoana impozabila.Considera actul de control nelegal deoarece a inlaturat in mod nejustificat aplicarea Contractului de inchiriere, pe motiv ca acest contract nu a fost incheiat de SC X ci de catre societatea mama din Italia respectiv SC X I.

Sustine ca , in calitate de sucursala a societatii italiene nu are patrimoniu propriu si nicio vointa societara distincta, actele societatii mama fiind actele sucursalei insasi si vice-versa.

Societatea contestatoare sustine ca a facturat conform contractului (la scadenta) contravaloarea chiriei prevazuta in contract , respectiv a fost emisa factura, reprezentand contravaloare chirie si a colectat TVA; factura a fost inregistrata in evidentele contabile ale SC X precum si ale chirasului SC P.

Totodata, a fost prezentata organului de control si adresa din partea societatii mama prin care se specifica in mod expres faptul ca acel contract de inchiriere a fost dus la indeplinire de catre societatea contestatoare, in calitate de sucursala locala a persoanei juridice.

Astfel, considera ca este un formalism excesiv a se inlatura un contract si veniturile realizate, pentru motivul ca nu era mentionat in formularul de contract ca acesta se executa de sucursala in conditia in care bunul a ramas la dispozitia sucursalei si a fost utilizat generand venituri.

Referitor la posibilitatea efectuării ajustării TVA după data de 01.01.2011, în măsura în care va utiliza bunul pentru operațiuni taxabile, societatea contestatoare susține că transferat bunul ca aport la capitalul social către o altă societate platitoare de TVA, transfer care nu constituie livrare în conformitate cu prevederile art.128 alin.(7) din Codul fiscal.

Societatea susține că nu are cum ajusta TVA, o eventuală ajustare ar fi în sarcina primitorului de active în măsura în care se vor întruni condițiile prevăzute de art.149 alin.(4) din Codul fiscal.

Astfel, societatea contestatoare solicită admiterea contestației sau desființarea actului administrativ fiscal contestat pentru a se putea verifica faptul că din utilizarea bunurilor de capital în discuție se realizează venituri taxabile.

II.Prin Decizia de impunere, organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P.-Activitatea de Inspecție Fiscală, din TVA în valoare totală ...lei solicitată la rambursare au admis la rambursare TVA și au respins la rambursare TVA.

Din raportul de inspecție fiscală, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere, cu privire la TVA, contestată de societate, rezultă următoarele:

1.-În ceea ce privește TVA, organele de inspecție fiscală au constatat că SC X, în luna decembrie 2010 a înregistrat în evidențele contabile TVA deductibile în baza facturii emisa de SC P reprezentând contravaloare mașini de injectat talpa.

În urma analizării operațiunilor efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC X, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată este persoană impozabilă așa cum este definită la art.125¹ coroborat cu art.127 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește achiziția de utilaje de la SC P, organele de inspecție fiscală, urmare a analizării documentelor prezentate și verificărilor efectuate (control încrucișat note explicative) au constatat că utilajele în cauză nu sunt destinate realizării de operațiuni taxabile în condițiile în care societatea nu deține spații de producție, nu are salariați și nu a realizat venituri din închirierea utilajelor achiziționate.

Astfel, în temeiul prevederilor art.145 alin.(1) și (2) lit.a) și c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare au respins la deductibilitate TVA aferenta facturii reprezentând contravaloare mașini de injectat talpa.

2. Organele de inspecție fiscală au colectat suplimentar TVA aferenta facturii de stornare emisa de societatea contestatoare către SC O, având în vedere diferența de curs valutar (euro) .

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, susținerile societății contestatoare, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării, se rețin următoarele:

Perioada verificată:01.12.2010-31.12.2010

1.Referitor la TVA nedeductibilă fiscal, contestată de societate, D.G.F.P. prin Biroul de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra deductibilității TVA înregistrată în evidențele contabile în baza facturii reprezentând contravaloare mașini de injectat talpa, emisa de SC P.

In fapt, organele de inspectie fiscala au verificat partial SC X in vederea solutionarii cererii de rambursare a TVA conform decontului de TVA din luna decembrie 2010, cu optiune de rambursare a sumei negative, inregistrat la A.F.P.

Urmare a verificarii organele de inspectie fiscala au constatat ca, in luna decembrie 2010, SC X a inregistrat in evidentele contabile TVA deductibila in baza facturii emisa de SC P reprezentand contravaloare masina de injectat talpa.

S-a constatat totodata ca, societatea contestatoare nu detine spatii de productie, nu are salariati si nu a realizat venituri din inchirierea utilajelor pe perioada verificata (01.12.2010-31.12.2010);Utilajele in cauza au fost inregistrate in contabilitatea SC X in data de 01.12.2010, in contul 213; in data de 31.12.2010 au fost transmise ca aport la capitalul social al SC S Italia, conform fisei contului 213 existenta in copie la dosar, soldul contului fiind zero.

Astfel, organele de inspectie fiscala au considerat ca achizitia de utilaje nu se justifica, motiv pentru care au respins la deductibilitate TVA, in temeiul prevederilor art.145, 146 din Codul fiscal.

In contestatia formulata, SC X precizeaza ca este sucursala fara personalitate juridica a unei societati italiene care are ca obiect de activitate productia si comercializarea de incaltaminte.

Sustine ca utilajele achizitionate au fost puse la dispozitia societatii -mama, care a inchiriat utilajele in luna decembrie 2010 catre SC P , conform Contractului de inchiriere, obtinandu-se astfel venituri din chirii conform facturii; factura a fost inregistrata in evidentele contabile ale SC X precum si ale chiriului SC P.

Considera ca in mod nejustificat, organele de inspectie fiscala au inlaturat aplicarea Contractului de inchiriere , pe motiv ca acest contract nu a fost incheiat de SC X ci de catre societatea mama din Italia respectiv SC XI intrucat sucursala din Romania a societatii mama din Italia neavand personalitate juridica, nu are nici patrimoniu propriu nici putere de decizie.

Totodata, specifica faptul ca utilajele in cauza au fost transmise mai departe cu titlu de aport la capitalul social catre o persoana impozabila S cu sediul in Italia, operatiune care in conformitate cu prevederile art.128 alin.(7) din Codul fiscal nu reprezinta o livrare de bunuri;incepand cu data de 03.01.2011, utilajele in cauza au fost inchiriate SC P de catre S Italia, pe o perioada de 5 ani conform Contractul de inchiriere.

Din documentele existente la dosarul contestatiei, referitor la operatiunile derulate intre societatile(afiliate) in cauza, se retin urmatoarele:

Utilajele inscrise in factura au fost achizitionate de SC P in anul 2007 si anul 2009 de la SC XI , conform facturilor existente la dosar.

Utilajele au fost inregistrate in evidentele contabile ale SC P.

Utilajele in cauza nu au fost platite de SC P catre SC XI, astfel ca s-a convenit revanzarea lor catre proprietarul initial prin X-sucursala, drept pentru care SC P a emis factura catre sucursala din Romania.

De asemenea, se retine faptul ca utilajele in cauza se afla in hala de productie a SC P, fiind destinate productiei de incaltaminte. Utilajele au fost inchiriate acestei societati de catre societatea mama SC XI, conform Contractului de inchiriere din 01.12.2010.

In luna decembrie 2010 ,utilajele in cauza au fost transmise cu titlu de aport la capitalul social catre SC S Italia; la 31.12.2010 utilajele au fost scazute din gestiunea SC X.

Incepand cu data de 03.01.2011 utilajele in cauza au fost inchiriate SC P de catre SC S Italia, pe o perioada de 5 ani, conform Contractului de inchiriere .

In vederea solutionarii cauzei in speta, prin adresa, D.G.F.P.-Biroul Solutionare Contestatii a solicitat punct de vedere Directiei de legislatie in domeniul TVA din cadrul Ministerului Finantelor Publice.

Prin adresa, M.F.P.-Directia de legislatie in domeniul TVA, referitor la deductibilitatea TVA aferenta facturii reprezentand contravaloarea celor doua utilaje, inregistrata in evidentele contabile ale sucursalei , precizeaza urmatoarele:

"In conformitate cu prevederile art.145 alin.(1) din Codul fiscal , dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

Conform prevederilor art.145 alin.(2) din Codul fiscal, orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii pentru operatiuni care dau drept de deducere.

Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, in conformitate cu prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fir livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau, persoana impozabila trebuie sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art.155 alin.(5).

In ceea ce priveste justificarea deducerii taxei, in conformitate cu prevederile pct.46 alin.(1) din norme, aceasta "se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevazute la art.146 alin.(1) din Codul fiscal, inclusiv facturile transmise pe cale electronica in conditiile stabilite la pct.73, care sa contina cel putin informatiile prevazute la art.155 alin.(5) din Codul fiscal, cu exceptia facturilor simplificate prevazute la pct.78"

De retinut ca din jurisprudenta Curtii Europene de Justitie reiese ca exista situatii in care se acorda dreptul de deducere a TVA, societatilor pentru achizitiile de bunuri si/sau servicii efectuate anterior inceperii activitatii taxabile, dar numai in cazul in care se dovedeste intentia persoanei la momentul achizitiei de a utiliza bunurile/serviciile in folosul activitatii taxabile ulterioare.

Societatea contestatoare pentru a demonstra ca aceste achizitii de utilaje pentru care a dedus TVA, sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile a prezentat un contract de inchiriere din 01.12.2010, incheiat intre societatea mama din Italia si SC P, in baza caruia a facturat si inregistrat in jurnalul de vanzari contravaloarea chiriei utilajelor pe luna decembrie 2010, ulterior perioadei verificate.

De asemenea se retine din coroborarea aspectelor rezultate din analiza deciziei date in cazul Curtii Europene de Justitie C-210/04 FCE Bank, cu prevederile legislatiei nationale in domeniul TVA ca sucursala fara personalitate juridica nu reprezinta o persoana impozabila distincta din punct de vedere al TVA intrucat nu actioneaza de o maniera independenta in relatia cu societatea mama.

Luand in considerare faptul ca SC XI , este deja inregistrata in scopuri de TVA in Romania prin intermediul sucursale sale, care din punct de vedere juridic nu reprezinta o entitate distincta, organul de inspectie fiscala trebuia sa analizeze operatiunea de transmitere a utilajelor catre SC S Italia, respectiv daca aceasta operatiune reprezinta livrare de bunuri cu locul de impozitare in Romania(bunurile nu au fost transportate din

Romania in Italia)pentru care se datoreaza TVA si pentru care ar exista obligatia evidentierii TVA colectata in decontul de TVA depus de catre sucursala din Romania sau reprezinta transfer de active in sensul art.128 alin.(7) din Codul fiscal , asa cum sustine societatea contestatoare.

De asemenea, se retine ca in conformitate cu prevederile art.145 alin.(2) lit.e) din Codul fiscal, orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor prevazute la art.128 alin.(7) si art.129 alin.(7), daca taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv".

Avand in vedere precizarile organelor de specialitate din cadrul Ministerului Finantelor Publice referitoare la cauza in speta se retina ca in masura sa verifice daca aceasta operatiune este o livrare de bunuri taxabila in Romania sau un transfer de active sunt organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P.-Activitatea de Inspectie Fiscala.

Referitor la sustinerile petentei conform carora utilajele au fost transmise cu titlu de aport la capitalul social al S -persoana juridica italiana, si invocarea in sustinere a prevederilor art.128 alin.(7) din Codul fiscal , organele de inspectie fiscala , prin referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei nu analizeaza daca in cauza sunt indeplinite conditiile prevazute la art.128 alin.(7) din Codul fiscal coroborat cu pct.6 alin.(8) si (9) din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, pentru ca operatiunea sa poata fi considerata transfer de active, astfel incat organele de solutionare nu se pot pronunta inainte ca organele de inspectie fiscala sa se pronunte asupra acestui aspect, cu atat mai mult cu cat din evidentele contabile rezulta ca iesirea din gestiune a utilajelor s-a realizat in 31.12.2010 si nu se mai poate pune problema ajustarii TVA.

In speta sunt aplicabile prevederile art.7 alin.(2) din O.G. Nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala :

"(2) Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica şi va avea în vedere toate circumstanţele edificatoare ale fiecărui caz."

La art.94 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, se precizeaza:

"(1) Inspekţia fiscală are ca obiect verificarea legalităţii şi conformităţii declaraţiilor fiscale, corectitudinii şi exactităţii îndeplinirii obligaţiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislaţiei fiscale şi contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferenţelor obligaţiilor de plată şi a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspekţia fiscală are următoarele atribuţii:

a) constatarea şi investigarea fiscală a tuturor actelor şi faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekţiei sau altor persoane privind legalitatea şi conformitatea declaraţiilor fiscale, corectitudinea şi exactitatea îndeplinirii obligaţiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza şi evaluarea informaţiilor fiscale, în vederea confruntării declaraţiilor fiscale cu informaţiile proprii sau din alte surse;

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

- a) **examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;**
- b) **verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;**
- c) *discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;*
- e) *stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;*
- f) **stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora;**
- g) **verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile;"**

Din prevederile legale mai sus invocate sus invocate, se retine ca organele de inspectie fiscala sunt indreptatite sa examineze din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei contribuabilului.

In vederea stabilirii starii de fapt fiscale, organele de inspectie fiscala vor proceda la examinarea documentelor aflate la dosarul fiscal al contribuabilului, verificarea concordanței dintre datele din declaratiile fiscale si cele din evidenta contabila a contribuabilului, stabilirea corecta a bazei de impunere, stabilirea de diferente de obligatii fiscale de plata si obligatii fiscale accesorii, verificarea locului unde se realizeaza activitatea generatoare de venituri .

Potrivit prevederilor legale mai sus enuntate, organul fiscal are obligatia stabilirii corecte a obligatiei fiscale, aceasta insemnand ca organele de inspectie fiscala trebuie sa aplice legislatia fiscala in domeniul TVA, luand in considerare toate aspectele relevante legate de impozitare.

Dupa cum precizeaza si organele de specialitate din cadrul Ministerului Finantelor Publice operatiunea in speta reprezinta o livrare de bunuri , astfel ca organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P.-Activitatea de Inspectie fiscala trebuie sa analizeze operatiunea in raport de locul de impozitare a livrării de bunuri sau daca operatiunea reprezinta un transfer de active asa cum sustine societatea contestatoare.

In speta, asa cum se precizeaza si in adresa M.F.P.-Directia de legislatie in domeniul TVA, trebuie analizat daca sunt indeplinite conditiile prevazute la art.128 alin.(7) din Codul fiscal coroborat cu prevederile pct.6 alin.(9) si (10) din H.G. nr.44/2004 pentru aplicarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal sau art.132 alin.(1) lit.c) din Codul fiscal.

Petenta a depus la dosarul contestatiei probe noi respectiv Actul constitutiv al societatii S Italia si extrase din Raportul de evaluare a unei ramuri de activitate economica a societatii XI, asupra carora organele de inspectie fiscala nu au avut posibilitatea sa se pronunte.

In cauza art.213 alin.(1) si (4) din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, precizeaza:

"(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza

contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.[...]

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora."

Astfel se impune desființarea parțială a Deciziei de impunere, pentru cauza în speta aplicându-se prevederile art.216 alin.(3) din O.G. Nr.92/2003, republicată, privind codul de procedura fiscală, potrivit căruia:

"(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

coroborat cu prevederile pct.102.5 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, care dispune:

"În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat",

și prevederile pct.11.6 din Ordinul 2137/2011 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. Nr.92/2003 privind codul de procedura fiscală, republicată, potrivit căruia:

"Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente."

În consecință, se va desființa parțial Decizia de impunere și Raportul de inspecție fiscală cu privire la TVA stabilită suplimentar și totodată respinsă la rambursare.

Organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul administrativ fiscal contestat, va verifica operațiunea de transmitere a utilajelor către S din Italia și va stabili dacă această operațiune reprezintă livrare de bunuri cu locul de impozitare în România, pentru care se datorează TVA și pentru care există obligația evidențierii TVA colectată în decontul de TVA de la sucursala din România sau dacă operațiunea reprezintă transfer de active conform art.128 alin.(7) din Codul fiscal așa cum susține societatea contestatoare; verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației, având în vedere precizările din prezenta decizie precum și prevederile legale aplicabile în speta.

2. In ceea ce priveste TVA colectata suplimentar de organele de inspectie fiscala, contestata de societate, precizam:

Cauza supusa solutionarii este daca D.G.F.P.-Biroul de Solutionare a Contestatiilor se poate pronunta asupra TVA colectata suplimentar de organele de inspectie fiscala prin actul administrativ fiscal contestat, in conditiile in care societatea nu prezinta argumentele de fapt si de drept pentru care intelege sa conteste si acesta suma.

In fapt, organele de inspectie fiscala au colectat suplimentar TVA aferenta facturii de stornare emisa de societatea contestatoare catre SC O, avand in vedere diferenta de curs valutar (euro), in conformitate cu prevederile art.137 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

SC X desi contesta in totalitate TVA respinsa la rambursare, conform deciziei de impunere nu prezinta argumente de fapt si de drept referitoare la TVA colectata suplimentar.

In speta, sunt aplicabile prevederile art.206 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, care precizeaza:

"(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

La pct.2.5 din Ordinul 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se precizeaza:

" Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv."

In speta, sunt incidente prevederile pct.11.1 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care dispun:

"Contestatia poate fi respinsa ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;"

Prin urmare, se va respinge contestatia ca nemotivata cu privire la TVA colectata suplimentar, in conditiile in care in contestatia formulata, societatea contestatoare nu prezinta motivele de fapt si de drept pentru care intelege sa conteste si aceasta suma desi contestata in totalitate TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare prin Decizia de impunere.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 216 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in 31.07.2007, se,

DECIDE

1.Desfiintarea partiala a Deciziei de impunere si a Raportului de inspectie fiscala intocmite de organele de inspectie fiscala la SC X- Sucursala , referitor la TVA stabilita suplimentar.

Organele de inspectie fiscala, printr-o alta echipa decat cea care a intocmit Decizia de impunere contestata, va proceda la o noua verificare a aceleiasi perioade si aceluasi tip de impozit , tinand cont de prevederile legale aplicabile in speta precum si cele precizate prin prezenta decizie.

2.Respingerea ca nemotivata a contestatiei formulata de SC X cu privire la TVA stabilita suplimentar prin Deciziei de impunere.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal , in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.